Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 356

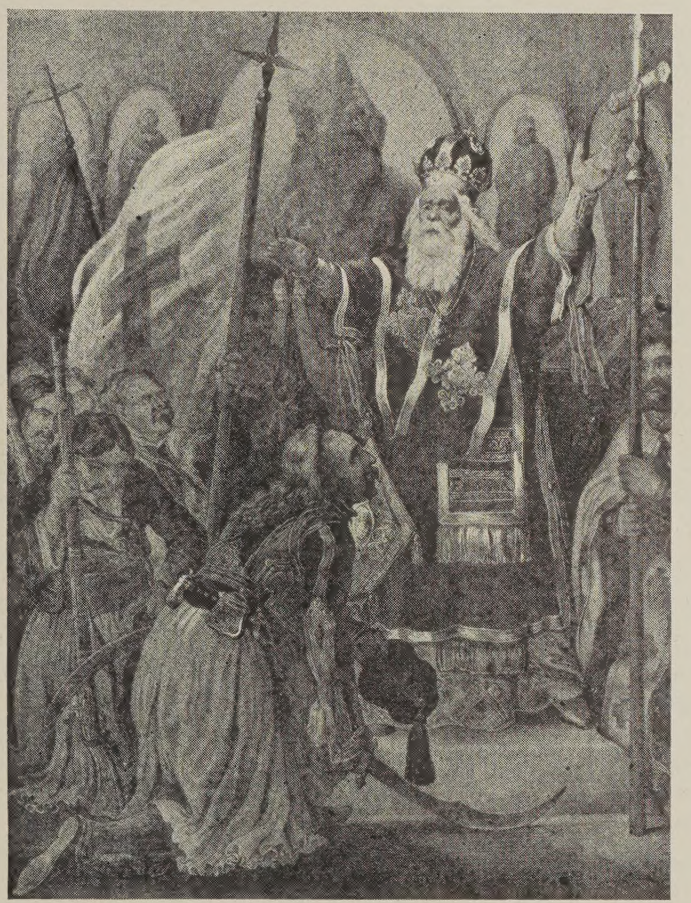

Τὸ Λάβαρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Πρὸς ἅπαντας Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐξακόσιαι τριάκοντα ὀργανώσεις προσεύχονται σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου. Προσεύχονται ὅλαι αἱ ἑκατοντάδες τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν μαζύ. Καθ' ἑκάστην, τὴν 12ην ἀκριβῶς μεσημβρινήν, ἀναπέμπουν συντομωτάτην προσευχήν. Ἂς προσευχώμεθα καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνοαμερικανοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τὴν ἰδίαν ὥραν 12ην μεσημβρινήν, λέγοντες τὴν ἀκόλουθον προσευχήν:

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ποὺ ἔγινες μὲ τὸν σταυρικόν Σου θάνατον καὶ τὴν Ἀνάστασίν Σου ἡ εἰρήνη μας μεταξὺ τοῦ Ἐπουρανίου Σου Πατρὸς καὶ Πατρός μας. Σὺ Χριστέ, ποὺ Μόνος δίνεις τὴν χαρὰν καὶ τὴν εἰρήνην, φώτισε μὲ τὴν Θείαν Χάριν Σου τοὺς ἡγέτας τῶν λαῶν τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου νὰ ἐξασφαλίσουν παντοτεινὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς· πρεσβείαις τῆς Ὑπεραγίας Μητρός Σου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ Β. καὶ Ν.

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 27ῃ Φεβρουαρίου 1950

Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Ἐντιμότ. Διοικ. Συμβούλια τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλην. Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχ)πῆς Ἀμερικῆς.

Ἀγαπητοί:

Τὸ προϊὸν τῶν δίσκων οἱ ὁποῖοι θὰ περιφερθοῦν κατὰ τὴν Κυριακὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς ὅλους τοὺς Κοινοτικοὺς ἡμῶν Ἱ. Ναούς, προορίζεται διὰ νὰ λάβουν εὐσπλαγχνικὴν περίθαλψιν οἱ ἀνάπηροι καὶ οἱ βαρύτατα ἀσθενεῖς τραυματίαι μας τῶν δύο πολέμων 1940-41 καὶ 1946-1949.

Καὶ ὅλοι ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς τὴν εὐτυχῆ ταύτην Χώραν ἔχομεν βαρυτάτην ὑποχρέωσιν νὰ φανῶμεν διὰ τῆς γενναιοδωρίας μας ἀρωγοὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τὸ πολυτιμότερον τῶν ἀγαθῶν, τὴν ὑγείαν των, θέσαντες τὸν ἑαυτόν των ἀσπίδα εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἡρωϊκῆς Γενετείρας.

Ὀφείλομεν, ἀγαπητοί μου, βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην καὶ ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς ἥρωας διὰ τοῦ αἵματος τῶν ὁποίων σήμερον ἡ Γενέτειρα ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸν βάρβαρον κατακτητὴν καὶ ἀπὸ τὸ κομμουνιστικὸν μίασμα. Καὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ κυρίως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς κέντρον τοῦ ὅλου ἐφετεινοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν ἑορτῆς.

Ἑορτασμὸς τοιοῦτος ἄνευ τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς τεραστίας θυσίας των ἐμεγαλούργησαν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰλικρινής.

Ἡ φιλτάτη Γενέτειρα εὐγνωμονοῦσα τοὺς ἥρωας τραυματίας της προσπαθεῖ διὰ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτει νὰ ἐπουλώσῃ τὰς βαθείας πληγάς των, βοηθοῦντες ὅμως καὶ ἡμεῖς τὴν προσπάθειαν ταύτης ἀποδεικνύομεν ὅτι δὲν ἐλησμονήσαμεν οὔτε πρόκειται νὰ λησμονήσωμεν τοὺς ἀδελφούς μας οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπὸ τὴν κλίνην τοῦ πόνου ὅπου εὑρίσκονται ζητοῦν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ Ἔθνους καὶ ἔχομεν πλεῖστα παραδείγματα τοιούτων περιπτώσεων.

Ἰδοὺ τώρα, ἀγαπητοί μου, τὸ ἱερὸν καθῆκόν μας.

Ζῶμεν εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην Χώραν. Μολονότι δίδομεν ἀρκετὰ εἰς συνεχεῖς ἐράνους, τίποτε τὸ οὐσιῶδες δὲν ἔλειψε ἀπὸ ἡμᾶς. Καὶ ἡ μικρὰ αὕτη ἐνίσχυσις διὰ τοὺς ἥρωας τραυματίας καὶ ἀναπήρους ἡμῶν δὲν θὰ ἐλαττώσῃ διόλου τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν εὐμάρειαν, οὔτε τὴν οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τῶν Κοινοτήτων μας.

Τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ., θὰ περιαχθῶσι οἱ συνήθεις Δίσκοι εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῶν Κοινοτήτων ἡμῶν. Ὅλον τὸ προϊὸν τούτων πρέπει νὰ διατεθῇ διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἡρώων ἀδελφῶν μας.

Οὐδεμία Κοινότης θὰ αἰσθανθῇ οἰκονομικὸν ἀντίκτυπον στερουμένη τοῦ προϊόντος τῶν δισκων τῆς 26ης Μαρτίου ἐ. ἔ. Ἕκαστος δὲ Ὁμογενὴς γνωρίζων τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ χρήματος τούτου θὰ φανῇ περισσότερον γενναιόδωρος, περισσότερον εὐσπλαγχνικός.

Ὁ Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊστάμενος ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος ἂς ἀναγνώσῃ τὴν παροῦσαν εἰς τοὺς Χριστιανούς του καὶ ἂς παροτρύνῃ αὐτοὺς εἰς τοιαύτην ὡραίαν ἐκδήλωσιν Χριστιανικῶν αἰσθημάτων ἐν μέσῳ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς.

Θερμῶς παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ προϊὸν τῶν Δίσκων τούτων ἀποσταλῇ ἀμέσως εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν ἥτις θέλει μεριμνήσει διὰ τὴν περαιτέρω προώθησιν τούτου.

Ἡμεῖς θὰ δώσωμεν ὀλίγον χρῆμα, ἐκεῖνοι χύνουν ἄφθονα δάκρυα καὶ αἷμα.

Ἂς τοὺς βοηθήσωμεν.

Διάπυρος Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

VOL. XVI. No. 356. — MARCH 15, 1950
THE ORTHODOX OBSERVER
Established 1934
A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.
Published by
The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor
Editorial Offices:
10 East 79th St., New York 21, N. Y.
Publication Office:
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.
Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.
SUBSCRIPTIONS
United States
For One year $3.00. — For two years $5.00.
Other countries $3.50 per year.
Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. 10 East 79th Street. New York 21. N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 356 Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΙ

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου φέρει ἐνώπιόν μας δύο ὑψίστης σπουδαιότητος γεγονότα, δύο Εὐαγγελισμούς, οἱ ὁποῖοι ἔδωκαν νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας μας.

Ὁ πρῶτος εἶναι πανανθρωπίνου ὑποθέσεως. Ἔχει κίνητρόν του τὴν θείαν εὐσπλαγχνίαν εἰσερχομένην εἰς τὴν ἱστορίαν κατὰ τρόπον ἐκδήλως ἁπτόν, μαρτυροῦντα τὸ βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι σὰν μιὰ ἀπάντησις εἰς τὰ αἰώνια νοσταλγήματα ποὺ ἐξεδήλωσεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, συνειδητῶς ἢ ἀσυνειδήτως, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀναγνωρίζουσα τὴν ἀδυναμίαν της πρὸς αὐτολύτρωσιν καὶ ἀναμένουσα ἐκ τῶν ἔξω ἐπέμβασιν διὰ τὴν ἀπαλλαγήν της ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀγνοίας τοῦ προορισμοῦ της, ἀγνοίας ποὺ ἦτο κατάντημα τῆς ἁμαρτίας της, τῆς ἀπὸ τοῦ Θείου θελήματος ἀπομακρύνσεως τῆς θελήσεώς της.

Ἡ ἐπέμβασις αὕτη τῆς Θείας Ἀγάπης περιεβλήθη ἱστορικότητα μέσα εἰς τὴν ἀγγελικὴν ἀνακοίνωσιν ποὺ πρώτη ἐδέχθη ἡ Παναγία. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ περιεχόμενον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκομεν τὴν ἔναρξιν πραγματοποιήσεως προαιωνίου Θείου σχεδίου πρὸς ἀνασύνταξιν καὶ ἀναγέννησιν τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχεδίου τούτου εὑρίσκομεν τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ σαρκοφοροῦντα, κατερχόμενον μέχρι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμον ποὺ ὁδηγεῖ καὶ πάλιν τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν Θεότητα. Δικαίως ὅθεν ἀναγνωρίζεται ὁ Εὐαγγελισμὸς αὐτὸς πανανθρωπίνου ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τὸν πρωτεύοντα ρόλον ἀναμφιβόλως παρουσιάζει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Δὲν λείπει ὅμως ἀπὸ τὴν σύνθεσιν αὐτῆς καὶ ὁ ἀνθρώπινος παράγων. Τὸν παράγοντα τοῦτον εὑρίσκομεν εἰς τὸ πρόσωπον ποὺ πρῶτον ἤκουσε τὸν Εὐαγγελισμόν. Εἶναι τὸ πρόσωπον τῆς Παρθένου Μαρίας, διὰ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν ἀληθῆ καὶ δικαίαν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις, διότι δι' Αὐτῆς προσέφερε δῶρον εἰς τὴν Θείαν Ἀγάπην ἄξιον προετοιμασίας διὰ τὴν ἑνσκήνωσιν καὶ σαρκοφορίαν τοῦ Αἰωνίου Λόγου.

Διὰ τοῦτο καὶ τὴν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ ὡς παράγοντα συντελεστικὸν τῆς διὰ τοῦ Θεοῦ ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν ὡς πρόσωπον ἅγιον, τὸ ὁποῖον θὰ συντελῇ εἰς τὸ διηνεκὲς ὥστε νὰ εὑρίσκωμεν τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος καταλλαγῆς μας.

Ὁ δεύτερος Εὐαγγελισμὸς πρὸ τοῦ ὁποίου μᾶς χειραγωγεῖ ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου εἶναι πανελληνίου ὑποθέσεως. Κίνητρόν του ἔχει τὸν ἔρωτα τῆς φυλῆς μας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξάρτητον διάθεσιν τῆς πολιτικῆς της ζωῆς. Εἶναι σὰν μιὰ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας προσευχομένην φυλήν μας ζητοῦσαν τὸ θεῖον ἔλεος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐνεργειῶν της πρὸς ἐθνικὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν.

Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς προσευχὰς τῶν προγόνων μας ἐξεδηλοῦτο βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὡς ἐξέγερσις τμημάτων καὶ ὁμάδων καὶ ὡς καλλιέργεια τῶν διαθέσεων πρὸς δραστηρίαν προετοιμασίαν μέχρις ὅτου ἔλαβεν αὕτη ἔκδηλον ἔκφρασιν μέσα εἰς τὸ ἄδυτον τῆς Ἁγίας Λαύρας διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ.

Τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ἀνέμενε ἐναγωνίως ὄχι μόνον ἡ δούλη Πατρὶς ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης. Διότι ἀπετέλει στίγμα τοῦ πολιτισμοῦ ἡ δούλωσις τῆς χώρας τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἐπλούτισαν τὴν σκέψιν τῶν λαῶν μὲ τὰ ἰδεώδη τῆς ἐλευθέρας ζωῆς καὶ ποὺ ἐχάρισαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, μυριάδας μαρτύρων, διδασκάλους καὶ ἑρμηνευτὰς τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας, τόσους ὅσους καμμιὰ ἄλλη χώρα ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἐθνικοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπέκτησε εὐρύτητα ἀναγνωρισθεῖσα ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἠδύναντο νὰ ἐξαρθοῦν εἰς τὸ ὕψος τῆς σπουδαιότητός της, ὡς γεγονὸς μεγάλης σημασίας, ὡς παράδειγμα μιμήσεως ἰδίως ὑπ' ἐκείνων ποὺ ἠνείχοντο μοιρολατρικῶς τὸν ἐθνικόν των στραγγαλισμόν, ὡς δάκτυλος τῆς θείας προνοίας, ὁδηγούσης τοὺς Λαοὺς εἰς ἐκζήτησιν ἐλευθερίας.

Τὴν ὁδηγητικὴν ταύτην χειραγωγίαν τοῦ Θεοῦ ἀντελήφθη ἰδιαιτέρως ἡ Ἑλληνικὴ φυλή, διότι τὴν προσείλκυσαν αἱ προσευχαί μας, τὰ μαρτύριά της, οἱ ἐξευτελισμοί της, αἱ ἐκ τῶν ἔξω καὶ τῶν ἔσω θλίψεις

Ἡ Γλῶσσα Ἀποκλειστικὸν Προνόμιον τῶν Ἀνθρώπων

Ἡ ὁμιλία ἀνήκει μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς κτίσεως «βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἠλαττωμένος» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς Γραφῆς. Κανὲν εἶδος ζώων δὲν ἔχει ἀναπτύξει γραμμὴν φωνητικῆς ὁμιλίας μὲ συμβατικὴν σημασίαν διὰ νὰ ἀλλάσσουν ἰδέας μεταξύ των ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις βγάζουν μόνον κραυγὰς διὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὰς συγκινήσεις ἢ τὰς ἐνοχλήσεις των.

Ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν λεχθῇ περὶ τῶν πιθήκων, ὅτι δῆθεν συνεννοοῦνται μεταξύ των μὲ ἤχους καὶ φωνάς, ἓν μόνον εἶνε γεγονός, ὅτι εἰς μόνον τὸν ἄνθρωπον, τὸν «βασιλέα αὐτὸν τῆς κτίσεως», ἐδόθη τὸ προνόμιον καὶ ἡ τιμὴ τῆς ὁμιλίας. Αἱ προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι ἔγιναν ἕως τώρα διὰ νὰ μελετήσουν τὴν «δῆθεν γλῶσσαν» τῶν πιθήκων δὲν ἀπέδειξαν ὅτι τὰ ζῶα ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ σχηματίζουν γλῶσσαν καὶ νὰ μεταδίδουν ἰδέας πρὸς ἄλλα ζῶα τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἢ γένους.

Ὁ ἄνθρωπος εἶχε πάντοτε γλῶσσαν. Ἄλαλοι ἄνθρωποι δὲν ὑπῆρχον π ο τ έ. Ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν λαοὺς χωρὶς τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀποτυπώνουν τὴν σκέψιν των γραπτῶς, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ εὕρωμεν ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ὡμιλοῦσαν, ἀκόμα καὶ κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς προϊστορίας.

Τὰ ἀνθρωπολογικὰ δεδομένα ἀπέρριψαν πλέον ὡς μῦθον τὴν θεωρίαν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατ' ἀρχὰς συνεννοοῦντο μόνον μὲ κινήσεις τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν καὶ δὲν εἶχον δῆθεν ἔκφρασιν καὶ φωνήν.

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΑΛΛΑΓΑΙ

Αἱ πρωτόγονοι γλῶσσαι ἦσαν ἁπλαῖ ὡς πρὸς τὸ λεξιλόγιον, ἀφοῦ καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπάρχουν γλῶσσαι ὄχι πολὺ πλούσιαι εἰς λεξιλόγιον. Αἱ ἀνάγκαι τῶν πρωτογόνων δὲν ἦσαν μεγάλαι καὶ ποικίλαι, αἱ σκέψεις των δὲν ἦσαν πολύπλοκοι. Ἐπομένως καὶ ἡ γλῶσσά των δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ εἶναι πλουσία. Ἀπὸ μίαν καὶ τὴν ἰδίαν ρίζαν γίνονται πολλαὶ λέξεις, ὅπως βλέπει κανεὶς τοῦτο καὶ εἰς τοὺς Ἀμερικανοϊνδοὺς τῆς Καλιφορνίας ἢ τῆς Ὀρεγκον ἢ τοῦ Κολοράδο ἢ τοὺς λεγομένους πλατυκεφάλους Ἰνδοὺς τῆς Μοντάνα.

Βεβαίως, σὺν τῷ χρόνῳ ἔγιναν καὶ γίνονται πολλαὶ ἀλλαγαὶ εἰς τὴν γλῶσσαν, βαθμηδόν. Αὐτὸ τὸ βλέπει κανεὶς καὶ εἰς τὰ ἄτομα τῆς αὐτῆς φυλῆς καὶ τῆς αὐτῆς ἀκόμη ἐποχῆς. Κατ' ἄλλον τρόπον, μὲ ἐκφράσεις ἀρχαϊκάς, ὁμιλοῦν οἱ ἡλικιωμένοι ὅταν διηγοῦνται κάτι καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ὁμιλοῦν οἱ νεαροί, μὲ ζωηρότητα καὶ μὲ συγκεκομμένας λέξεις.

Τὸ ἴδιον γεγονὸς παρετηρήθη καὶ μεταξὺ τῶν φυλῶν. Ἡ ἀλλαγὴ ἦτο ἀναπόφευκτον φαινόμενον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ὁμιλίας. Ὅπως, λόγου χάριν, ἀπὸ τὴν λατινικὴν γλῶσσαν διεχωρίσθησαν ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἱσπανική, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον— καὶ γρηγορώτερον ἴσως — ἤλλαξαν καὶ αἱ γλῶσσαι τῶν πρωτογόνων καὶ ἀλλάσσουν. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὸ παρετήρησαν καὶ οἱ περιηγηταὶ οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὰς ἰδίας φυλὰς ἔπειτα ἀπὸ πολλῶν χρόνων διάστημα.

Μερικοὶ ταξειδιῶται καὶ ἱεραπόστολοι τοῦ 17ου αἰῶνος παρετήρησαν ὅτι ἀνεπτύχθη εἰς μίαν φυλὴν καὶ μιὰ ἰδιαιτέρα γλῶσσα τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν οἱ ἴδιοι «γλῶσσαν τῶν γυναικῶν» ὑπὸ τὰς ἑξῆς περιστάσεις: Εἰς τὰς Βρεττανικὰς Χονδούρας οἱ πρόγονοι τοῦ λαοῦ ἐκείνου ἐπολέμησαν τοὺς εἰρηνικοὺς Ἀραβάκους καὶ ἐφόνευσαν αὐτούς, ἀλλ' ἐκράτησαν τὰς γυναῖκας των καὶ ἀπέκτησαν ἀπὸ αὐτὰς τέκνα. Οἱ ἄνδρες τότε ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν ἰδικήν των γλῶσσαν, ἐνῷ αἱ γυναῖκες ἐδίδασκον τὴν ἰδικήν των γλῶσσαν, τῆς κατακτηθείσης γενεᾶς, τῆς τῶν Ἀραβάκων δηλαδή, πρὸς μόνον τὰς θυγατέρας των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηπλώθη ἡ διπλῆ γλῶσσα.

Εἰς τοὺς πρωτογόνους λαοὺς καὶ ὁ ε ὐ φ η μ ι σ μ ὸ ς εἶναι ἐν χρήσει. Τὰς ἀσθενείας, τὰ ἐπικίνδυνα ζῶα, τὰ θλιβερὰ γεγονότα, τὰς θλιβερὰς καταστάσεις, τὰς ἀποδίδουν μὲ τὰ ἀντίθετα ὀνόματα. Λόγου χάριν, ἀντὶ νὰ εἴπουν «πεῖναν» λέγουν «ἀνάπαυσιν», ἀντὶ νὰ εἴπουν «λύκον» λέγουν «ἐκεῖνος ποὺ τριγυρνᾶ», ἀντὶ νὰ εἴπουν «λέπραν» λέγουν «καλοαρρώστειαν» κλπ., κάτι παρόμοιον δηλαδὴ μὲ αὐτὰ ποὺ βλέπει κανεὶς καὶ εἰς συγχρόνους λαούς.

Γ. Π.

της καὶ ἰδίως ἡ πίστις της, τὸ δίκαιόν της, ἡ μετάνοια καὶ τὰ δάκρυά της. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς χειραγωγίας ταύτης ἡ ἀπελευθέρωσίς της. Διότι δὲν ἐξηγοῦνται φυσικῶς νῖκαι ὀλιγαρίθμων, διαφωνούντων, ἄνευ σχεδίων, ἀντιμετωπιζόντων στρατοὺς ὠργανωμένους, ἐξωπλισμένους ἀρτίως, ἐνθαρρυνομένους ὑπὸ αὐτοκρατορίας παγκοσμίως ἀναγνωρισμένης καὶ ὑπολογιζομένης ὡς ἰσχυρᾶς.

Παρὰ ταῦτα τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστόν. Καὶ ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ του δύο παράγοντες εἶναι ἔκδηλοι: Ἡ χειραγωγία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ πίστις τῆς φυλῆς μας πρὸς Αὐτόν.

Ἡ εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου κατὰ τὴν ὁποίαν συνεδέθησαν διὰ τὴν φυλήν μας οἱ δύο Εὐαγγελισμοὶ εἴθε διηνεκῶς νὰ διεγείρῃ εἰς τὴν ψυχήν μας αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Κύριον τόσον διὰ τὴν ψυχικὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐθνικήν μας ἀπολύτρωσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου
Ἱερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Τὸ Θαῦμα τοῦ Εἰκοσιένα

Σήμερον δὲν συνεχίζω τὰ σχετικὰ ἄρθρα μου διὰ τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν. Μία φιλικὴ παράκλησις τῆς ἀγαπητῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», μὲ ὑποχρέωσε νὰ ἀφιερώσω τὸ σημερινόν μου μελέτημα εἰς τὴν ἐθνικήν μας παλιγγενεσίαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 25ης Μαρτίου.

Δὲν θὰ κάμω τὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι πολλάκις ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ὅ,τι ἔπρεπεν. Θέλω μόνον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἐπὶ τοῦ σημείου, πῶς ἔγινε τὸ θαῦμα αὐτό. Μεταχειρίζομαι τὴν λέξιν «θαῦμα» διότι πιστεύω ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατανοηθῇ τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ τὰς συνήθεις ἱστορικὰς μεθόδους. Ἀσχολοῦμαι δὲ μὲ τὸ ἐπίκαιρον αὐτὸ θέμα διότι καὶ πάντοτε μὲν ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐποχήν μας γίνεται σύγκρουσις δύο ἀντιθέτων ἰδεολογιῶν. Ἡ πρώτη εἶναι τοῦ λεγομένου «ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ» καὶ δευτέρα εἶναι ἡ Χριστιανικὴ κοσμοθεωρία. Ἂς ἐξετάσωμεν τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς πρώτης.

Οἱ ὀπαδοί της ἀποδέχονται ὅτι καθὼς εἰς τὴν βιολογίαν ὑπάρχουν νόμοι ἀναλλοίωτοι, τοιουτοτρόπως καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν. Πιστεύουν ὅτι οἱ νόμοι αὐτοὶ φέρουν πάντοτε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ἐπειδὴ δὲ σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς ποὺ πρεσβεύουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μηχανή, χωρὶς ψυχήν, παλμόν, ἐσωτερικὴν ἀναγέννησιν, ἐὰν θελήσῃ κανεὶς νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν ἀντίθετον ἄποψιν, δηλ. ὅτι ὑπάρχουν καὶ μερικὰ ἱστορικὰ γεγονότα ἀνεξήγητα μὲ τοὺς συνήθεις νόμους, δυσπιστοῦν καὶ τὸν εἰρωνεύονται. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς αὐτὴν τὴν ἐκδοχὴν ὑπάρχει ἡ Χριστιανικὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνατρέπονται κάποτε οἱ ἀνθρώπινοι ὑπολογισμοὶ ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὑπεισέρχεται ἓν νέον στοιχεῖον πρὸς ἑρμηνείαν τῶν φαινομένων. Στηρίζεται δὲ ἡ ἄποψις αὐτὴ ἐπὶ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὑπεράνω τῆς ὕλης ὑπάρχει τὸ πνεῦμα, καὶ ὅτι ὁ ροῦς τῆς ἱστορίας λαμβάνει ἄλλην τροπὴν χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Θείας Προνοίας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ὑλιστικὴ ἐξήγησις τῶν φαινομένων ἀνατρέπεται. Φέρω ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὸ ἑξῆς: Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Κὰρλ Μὰρξ παραδέχονται ὅτι ἡ ὑλικὴ βία καὶ δύναμις ἐπικρατοῦν καὶ οἱ ἀσθενέστεροι ὑποχωροῦν καὶ σιγὰ-σιγὰ ἐκμηδενίζονται. Πῶς ὅμως συμβαίνει νὰ διαψεύδεται πανηγυρικῶς αὐτὸς ὁ συλλογισμός, καὶ ἐκεῖ ποὺ ἀνεμένετο καταστροφὴ μιᾶς ὁμάδος νὰ στέφεται ἡ προσπάθειά της ἀπὸ ἀνέλπιστον θρίαμβον; Καὶ τώρα ἂς ἐξετάσωμεν ἀντικειμενικῶς τὸ θέμα ποὺ ἔχομεν ὑπὸ μελέτην.

Δύο ἀντίθετοι δυνάμεις εἶχον ἀντιπαραταχθῇ. Ἡ μία ἀσθενική, χωρὶς ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποστήριξιν. Ἦτο ὅμως πνεῦμα, πίστις. Ἐνεοάρκωνε μέσα της μόνον ἰδεολογικοὺς σκοπούς. Ἐζήτει νὰ ἀποσείσῃ τυραννικὸν ζυγόν. Ἐπὶ αἰῶνας ἐσπάρασσεν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ. Ἡ αἱμορραγία ἦτο ἀπελπιστικὴ καὶ ὡδήγει εἰς τὴν ἐξαφάνισιν. Ὠνομάζετο Ἑλλάς. Εἰς τὰ ὄμματα πολλῶν τὸ τόλμημά της ἐθεωρήθη αὐτοκτονία. Καὶ μάλιστα πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιά της συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ μεγάλου διανοουμένου της Ἀδαμαντίου Κοραῆ, κατέκρινον τὴν ἐπανάστασιν ὡς παράκαιρον. Ἔπρεπεν, ἔλεγον καταλλήλως νὰ ἑτοιμασθῇ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ. Καὶ κάμνω τὸ ἐρώτημα: «Ποία δύναμις ἐνέπνευσεν αὐτὴν διὰ νὰ ἀποδυθῇ εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα;» Οἱ περισσότεροι τῆς ἐποχῆς καὶ δικοί μας καὶ ξένοι, ἀνέμενον νὰ ἀκούσουν τὸν ρόγχον τοῦ θανάτου της. Ἦταν Ἱερεμίαι. Προεξόφλουν τὸ μοιραῖον. Ἀνθρωπίνως σκεπτόμενοι εἶχον δίκαιον. Τὰ κανδήλια τῶν Ἐκκλησιῶν σβυστά. Τὰ σχολεῖα κλειστά. Ἡ γλῶσσα δεσμία. Οἱ διδάσκαλοι φυλακισμένοι. Οἱ διανοούμενοι ἐξόριστοι. Ἡ Ἑλληνικὴ μοῦσα βουβή. Ἀπὸ τὰ 20 ἑκατομμύρια ποὺ εἶχε τὸ Βυζαντινὸν Κράτος, δὲν ἔμενεν οὔτε ἓν εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπαναστάσεως. Καὶ τώρα ἂς ἴδωμεν τὴν ἀντίθετον παράταξιν.

Πρῶτον στρατιωτικῶς ἦτο τόσον κατηρτισμένη ὥστε νὰ κάμῃ πολλὰς κατακτήσεις καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πρόθυρα τῆς Βιέννης. Ἔπειτα συνεδέετο μὲ τὴν λεγομένην Ἱερὰν Συμμαχίαν. Αὐτὴ ἦτο τότε πανίσχυρος εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ μὲ τὴν Μεττερνίχειον πολιτικήν της δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἀσθενεστέρους λαοὺς νὰ ἀνανήψουν καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερίαν των.

Κάμνοντες λοιπὸν σύγκρισιν τῶν δύο ἀντιπάλων δυνάμεων συμπεραίνομεν ὅτι ἀνθρωπίνως ἦτο ἀδύνατον νὰ νικήσῃ ἡ Ἑλλάς. Καὶ ὅμως διεψεύσθησαν οἱ ἀνθρώπινοι ὑπολογισμοί. Αὐτὸ εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ '21. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι διισχυρίζονται ὅτι προηγήθησαν δύο ἄλλαι ἀπελευθερωτικαὶ ἐπαναστάσεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γαλλίας, χωρὶς νὰ ἀποδίδωμεν εἰς αὐτὰς ὑπερφυσικὸν χαρακτῆρα, διατί μὲ τὰ αὐτὰ ἱστορικὰ μέτρα νὰ μὴ ἐξηγῶμεν καὶ τὴν ἐπανάστασιν τῶν πατέρων μας; Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Πρῶτον ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς θετῆς μας πατρίδος Ἀμερικῆς εἶχε τὰ ἑξῆς πλεονεκτήματα: Πολὺ τὴν ὠφέλησεν ἡ γεωγραφικὴ της θέσις. Αἱ τεράστιαι ἀποστάσεις ἦσαν δυσμενεῖς διὰ τὴν κοσμοκράτειραν Ἀλβιόνα. Αἱ πολεμικαὶ καὶ ναυτικαί της βάσεις ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν αἱ συνθῆκαι ἦσαν εὐνοϊκώτεραι. Ἡ τυραννία τῶν κατέργων καὶ οἱ στεναγμοὶ τῆς Βαστίλλης ἐτροφοδότουν τὸ ἠφαίστειον τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως. Παντοῦ ἡτοιμάζοντο στελέχη διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Οἱ διανοούμενοι καὶ πρὸ πάντων οἱ ἐγκυκλοπαιδισταὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰῶνος προπαρεσκεύα-

Ἀρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας

Ραδιοφωνικὴ Ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας γενομένη ἀπὸ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ W.V.O.M. τῆς Βοστώνης.

Ἔτσι, ὅπως γνωρίζετε οἱ περισσότεροι, ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας ἡ σημερινὴ Κυριακή. Καὶ ὀνομάζεται ἔτσι, διότι ἡ Κυριακὴ αὐτὴ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν θρίαμβον καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Ὀρθοδόξου Πνεύματος. Εἶναι δηλαδὴ ἡ σημερινὴ Κυριακή, ἡ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς δόξης της. Εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁλόλαμπρη αὐτὴ προβάλλει μπροστὰ στὰ μάτια τῶν πνευματικῶν της παιδιῶν, τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὅλου τοῦ κόσμου, ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνας πολυχρονίους καὶ σκληροὺς ποὺ ἔκαμεν, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ἀγνὴν καὶ ἀνόθευτον, ὅπως ἀκριβῶς τὴν παρέλαβεν ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἡ ἑορτὴ αὐτὴ καθιερώθη, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 19ην Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 842, πατριαρχεύοντος τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου τοῦ Ὁμολογητοῦ, ὁπότε ἔγινε ἡ ἀναστήλωσις τῶν εἰκόνων. Καὶ ἐθριάμβευσε τότε τὸ Ὀρθόδοξον πνεῦμα. Ἐκηρύχθη ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι δὲν λατρεύουν τὰ ξύλα τῶν ἁγίων εἰκόνων. Διελαλήθη ὅμως, ὅτι τιμοῦν καὶ σέβονται αὐτάς, ἐπειδὴ εἶναι τὰ ὁμοιώματα τοῦ Κυρίου, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων τῆς πίστεως ἀγωνιστῶν. Ἐπίστευον καὶ πιστεύουν, ὅπως λέγει ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης Ἰωάννης Δαμασκηνός, ὅτι «ἡ τῆς εἰκόνος τιμὴ ἐπὶ τὸ πρωτότυπιν διαβαίνει..» δηλαδὴ ἡ τιμὴ καὶ ὁ σεβασμός, τὸν ὁποῖον δείχνομεν πρὸς τὰς ἁγίας εἰκόνας, προσκυνοῦντες, καταφιλοῦντες καὶ κατασπαζόμενοι αὐτάς, μετ' εὐλαβείας περισσῆς, εἶναι τιμὴ καὶ σεβασμός, ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὰ ἱερὰ πρόσωπα τοῦ Κυρίου καὶ τῶν εἰκονιζομένων γιγάντων τῆς πίστεως.

Αὐτή λοιπόν, εἶναι ἡ σημερινὴ περίλαμπρος ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος ποὺ ἀνεφέραμεν, ὠνομάσθη Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Αὐτὴν τὴν ἑορτὴν σήμερον καλεῖ καὶ ἡμᾶς ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, νὰ τὴν ἑρτάσωμεν καὶ νὰ τὴν πανηγυρίσωμεν. Διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ δὲ εἰς τὰς ψυχάς μας ἀγάπην πρὸς τὴν Ὀρθοδοξίαν μας καὶ διὰ νὰ μᾶς διευκολύνῃ νὰ λάβωμεν πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν αὐτὸν μᾶς παρουσιάζει ὄχι μόνον τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν εἰκονομάχων, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολυαρίθμους ἄλλους ἀγῶνας αὐτῆς καθ' ὅλων τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν της, τῶν διαφόρων καὶ ποικιλωνύμων κακοδόξων καὶ αἱρετικῶν, οἱ ὁποῖοι πρασεπάθησαν, μὲ τὴν πλάνην καὶ τὸ σκότος, νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν καὶ διδασκαλίαν.

Ἀξίζει πραγματικῶς τὸν κόπον νὰ μελετήσῃ κανεὶς τὴν Ἐκκλησιαστικήν μας ἱστορίαν, διὰ νὰ ἴδῃ μερικὰς λεπτομερείας, ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς τῆς Ἐκκλησίας. Τότε, ἐὰν δηλαδὴ μελετήσῃ μὲ προσοχὴν πολὺ μεγάλην, τὴν ἱστορίαν αὐτὴν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, θὰ γνωρίσῃ καὶ ἐπομένως θὰ ἐκτιμήσῃ καὶ θὰ ἀγαπήσῃ τὰ ἱερὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων Πατέρων...τοῦ Ἀθανασίου, τοῦ Κυρίλλου, τοῦ Βασιλείου, τοῦ Γρηγορίου, τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τὴν ἄλλην ἐν γένει χορείαν τῶν μεγάλων Ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πρωταγωνιστῶν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀληθείας. Τότε θὰ γνωρίσῃ ἀκόμη καὶ θὰ μάθῃ καλά, ὅτι ὅ,τι ὑπάρχει καὶ ὅ,τι εὑρίσκεται εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν εἶναι ἡ ἁγνὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἄδολος διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὁποίαν διεφύλαξαν τοιαύτην καὶ διετύπωσαν σοφώτατα καὶ σαφέστατα ὅλοι αὐτοῦ οἱ σοφοί, ἅγιοι καὶ πνευματέμφοροι πατέρες. Τότε ἀκόμη, ὁ κάθε Ὀρθόδοξος θὰ γίνῃ ὑπερήφανος διὰ τὴν πίστιν μας καὶ τὴν θρησκείαν μας, καὶ δὲν θὰ ἐντρέπεται νὰ ὁμολογῇ ὅτι εἶναι Ὀρθόδοξος Χριστιανός, ἀλλὰ μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ἐγκαύχησιν θὰ διακηρύττῃ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν μόνην ἀληθινὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ναί, ἀγαπητοί μου. Ἐὰν μελετήσωμεν καλῶς καὶ ἐὰν σκεφθῶμεν μὲ προσοχὴν καὶ σοβαρότητα, τί μεγάλος ἀγὼν προηγήθη καὶ ποῖαι θυσίαι ἐγένοντο μέχρι τῆς σήμερον ἀπὸ τοὺς πατέρας μας, διὰ νὰ ἔχωμεν ἡμεῖς τὴν Ὀρθόδοξον Κληρονομίαν μας, θὰ εἴμεθα ἀναμφιβόλως ὑπερήφανοι, διότι ἀνήκομεν εἰς τοιαύτην Ἐκκλησίαν, θὰ ἐκτιμῶμεν καὶ θὰ ὑπολογίζωμεν τὴν πίστιν μας εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ τὴν ἀλλάσσωμεν, ὄχι ἁπλῶς διὰ νὰ φανῶμεν συγχρονισμένοι εἰς τοὺς γνωστούς μας καὶ εὐχάριστοι εἰς τοὺς φίλους μας, ἀλλ' οὐδὲ διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη, ἡ ὁποία θὰ ἀνεπτύσσετο εἰς τὴν ψυχήν μας, ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν θυσιῶν τῶν πατέρων μας, θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως τοιαύτη, ποὺ θὰ μᾶς ἔκαμνε καὶ ἡμᾶς, ὡσὰν αὐτούς, μιμητὰς ἰδικούς των, ἀγωνιστὰς δηλαδὴ τῆς πίστεως καὶ προασπιστὰς τῆς Ὀρθοδόξου ἀληθείας.

Εἶναι ἀνάγκη δὲ πολὺ μεγάλη καὶ πολὺ πιεστικὴ κατὰ τὴν σημε-

σαν τὸ ἔδαφος. Καὶ ὡς ὥριμος καρπὸς τὸ τυραννικὸν καθεστὼς ἔπεσε καὶ ἐσαρώθη τὸ 1789.

Ἔχοντες λοιπὸν ὑπ' ὄψει τὰ ἱστορικὰ αὐτὰ δεδομένα ἂς ἐπικοινωνήσωμεν νοερῶς καὶ εὐγνωμόνως μὲ τὰς μαρτυρικὰς ψυχὰς τῶν γιγαντομάχων τοῦ '21, ἀποδίδοντες τὸ θεοδόξαστον ἔργον των πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἀρωγὴν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

ρινὴν ἐποχήν, νὰ μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πατέρας καὶ νὰ γίνωμεν διὰ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων μας, προασπισταὶ τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς εὐσεβείας, τῶν παραδόσεών μας, τῶν ἱδανικῶν μας καὶ τῆς προγονικῆς μας κληρονομίας.

Ὑποστηρίζουν ἄλλοι καὶ ἄλλοι πολλοί, μὲ τόσην αὐταπάρνησιν καὶ μανίαν καὶ ζῆλον μάλιστα, τὰς ἰδέας των καὶ τὰς θεωρίας των! Καὶ τί ἰδέας! Ἰδέας καὶ θεωρίας, ποὺ σκορπίζουν τὴν συμφορὰν καὶ τὴν καταστροφήν, ποὺ φυγαδεύουν ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀγάπην καὶ τὰς γεμίζουν μὲ τὸ μῖσος καὶ τὴν κακίαν. Ἰδέας, ποὺ βυθίζουν τὸ μυαλὸ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν πλάνην, ποὺ τσακίζουν τὰς θελήσεις των καὶ τοὺς ρίχνουν σφικτοδεμένους χειροπόδαρα στὸν βοῦρκον τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Ἰδέας τέλος, ποὺ ἔφεραν πολέμους, ποὺ γκρέμισαν σπίτια, ποὺ διέλυσαν οἰκογενείας, ποὺ ἐτυράννησαν χιλιάδας ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ τὰς ἐβύθισαν στὸ κλάμμα καὶ τὴν δυστυχίαν.

Καὶ ἐνῷ λοιπὸν εὑρίσκονται πάρα πολλοί, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν τὰς ἰδέας καὶ τὰς θεωρίας αὐτάς, ποὺ φέρουν ὅλην αὐτὴν τὴν ἀθλιότητα, ἡμεῖς ἐξ ἀντιθέτου οἱ ὁποῖοι ἐζήσαμεν καὶ ἀνετράφημεν μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐγαλουχήθημεν καὶ ἠνδρώθημεν μὲ τὸ γάλα τῆς πνευματικῆς Ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐξησφάλισαν δι' ἡμᾶς οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως, θεωροῦμεν ἐντροπήν μας νὰ τοὺς μιμηθῶμεν, νὰ ἀγωνισθῶμεν καὶ νὰ κοπιάσωμεν διὰ τὴν διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τῆς ἀληθείας αὐτῆς καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ὅσοι δέ, δὲν παραμελοῦμεν τὸ ὕψιστον αὐτὸ καθῆκον ἀπὸ ἐντροπήν, τὸ παραμελοῦμεν, ἢ ἀπὸ ἀμέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν, ἢ μὲ τὴν σκέψιν ὅτι δὲν εἶναι ἔργον καὶ καθῆκον ἰδικόν μας.

Δι' αὐτὸ μᾶς ἔπνιξαν τριγύρω μας καὶ ἁρπάζουν καθημερινῶς τοὺς ἀδελφούς μας οἱ ἄθεοι Κομμουνισταί, οἱ κακόδοξοι αἱρετικοί, οἱ Σπουδασταί, καὶ οἱ Χιλιασταί, καὶ οἱ Εὐαγγελικοί, καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι. Ἐχάσαμεν δυστυχῶς ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ὀρθόδοξοι, Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοί, ἂν ὄχι ὅλοι, τοὐλάχιστον οἱ περισσότεροι, τὸ πνεῦμα τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ ἀγωνιστοῦ. Οἱ καλλίτεροι ἀπὸ ἡμᾶς θέλομεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ζητοῦμεν τὴν προστασίαν καὶ τὴν θαλπωρήν της. Δὲν κινοῦμεν ὅμως οὐδὲ τὸν μικρόν μας δάκτυλον, διὰ νὰ τὴν ὑποστηρίξωμεν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν ὑβρίζομεν, διὰ τῶν λόγων μας, ἢ γινόμεθα αἰτία μὲ ἔργα ποὺ κάμνομεν, νὰ ὑβρίζεται καὶ νὰ διασύρεται.

Ἀλλ' εἶναι καιρὸς νὰ ἀλλάξωμεν τακτικήν. Εἶναι τοῦτο καθῆκόν μας πρῶτον ἀπέναντι τοῦ πολυτίμου θησαυροῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς πνευματικῆς κληρονομίας τῶν Πατέρων μας. Δεύτερον εἶναι συμφέρον μας, καὶ συμφέρον τῶν παιδιῶν μας, πνευματικὸν καὶ ὑλικόν.

Σήμερον, λοιπόν, ποὺ ἑορτάζομεν τὴν Ὀρθοδοξίαν μας, ἂς γίνωμεν περισσότερον Ὀρθόδοξοι ἀπ' ὅ,τι εἴμεθα καὶ ἂς μεταβληθῶμεν εἰς ζηλωτὰς τῶν πατρικῶν μας παραδόσεων, διὰ νὰ διώκωμεν ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν μας τὴν πλάνην καὶ τὸ σκότος, τὴν ἄγνοιαν καὶ τὴν κακοδοξίαν, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀθλιότητα καὶ νὰ στηρίζωμεν καὶ ὑποστηρίζωμεν τὴν Πίστιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. Παραδείγματά μας ἂς γίνουν οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔμβλημα καὶ ὁρμητήριον καὶ κίνητρον τῶν πράξεών μας ἡ φωνὴ τῶν προγόνων μας... «Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν...»

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

πρὸς συγγενεῖς σας ἢ φίλους ἢ ἐδῶ ἢ στὴν Ἑλλάδα
εἶναι μία ἐτησία ἢ δύο ἐτῶν συνδρομὴ εἰς τὸν

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΝ»

Συνδρομὴ προπληρωτέα, διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας
ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ ΔΟΛΛ. 3.00. — ΔΙΑ ΔΥΟ ΕΤΗ ΔΟΛΛ. 5.00.
Ἐτησία συνδρομὴ δι' Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας $3.50.

Στείλατε καθαρογραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν ἐκείνου τὸν ὁποῖον θέλετε νὰ ἐγγράψετε εἰς τὴν διεύθυνσιν:

ORTHODOX OBSERVER, 10 EAST 79th STREET, NEW YORK, 21, N. Y.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΙΣ ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικὴν διενεργεῖται ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μικροὶ καὶ μεγάλοι ἐπεστρατεύθησαν διὰ νὰ εἰσπράξουν ἀπὸ ὅλους συνεισφορὰς ὑπὲρ τῆς Ὀργανώσεως ποὺ περιθάλπει χιλιάδας ἀνθρώπων κάθε χρόνον. Εἶναι πολὺ γνωστὴ ἡ ὠργανωμένη εὐεργεσία τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ἡ εὐλογημένη αὐτὴ ὀργάνωσις εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη διὰ μακρῶν νὰ τονισθῇ τὸ καθῆκον τῶν ὁμογενῶν ὅπως τεθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τόσον εἰς προσφορὰς ὅσον καὶ εἰς ὑπηρεσίας. Διʼ ἐγκυκλίου του ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ὡς ἐγένετο καὶ εἰς τὸ παρελθόν, συνέστησεν εἰς ὅλους τοὺς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς ὅπως πράξουν καὶ ἐφέτος τὸ καθῆκον των ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ποὺ σκορπίζει τὴν παρηγοριὰν εἰς τὰ θύματα τῆς συμφορᾶς τόσον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ἡμῶν ταύτης ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Εἰς τὸ παρελθὸν χιλιάδες ὁμογενῶν εὗρον διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ μοναδικὸν μέσον ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ἰδικούς των καὶ τὸ ἀξιόπιστον Σωματεῖον διὰ τοῦ ὁποίου ἐβοήθησαν πολλούς. Καὶ ἐνῷ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συνεχίζει τὸ ἔργον του, ἡμεῖς καλούμεθα τώρα νὰ τὸν βοηθήσωμεν νὰ τὸ ἐπεκτείνῃ.

Η ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ

ΤΟ ζήτημα τῆς εὐθανασίας μὲ τὴν δίκην τοῦ ἰατροῦ Σάντερς εἰς τὸ Μάντσεστερ, Ν. Η., ἔγινε καὶ πάλιν ἐν Ἀμερικῇ θέμα συζητήσεως εὐρυτάτης. Καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ τοῦ ἄμβωνος ἐξητάσθησαν πάλιν οἱ λόγοι οἱ ὑπὲρ καὶ οἱ κατʼ αὐτῆς. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἐμφανές. Ἡ ζωὴ εἶναι προϊὸν τῆς Θείας Παντοδυναμίας. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἀπαγορεύει τὴν προσβολήν της καὶ καταδικάζει τοὺς φονεῖς. Τὸ ἐπιχείρημα ὅτι διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως τίθεται τέρμα εἰς τὴν ἀγωνίαν ποὺ δοκιμάζουν θύματα ἀνιάτων ἀσθενειῶν δὲν εὐσταθεῖ. Ἴσως εἶναι ἀποτέλεσμα ἀπιστίας καὶ ἐκδηλωτικὸν ἀδυναμίας ἀξιολογήσεως τοῦ πόνου εἰς τὴν ζωήν. Ποῖος γνωρίζει τὸν νοῦν τοῦ Θεοῦ; Ὅ,τι ἡμεῖς θεωροῦμεν περιττὸν καὶ τυραννικὸν διὰ μίαν ψυχὴν ἴσως εἶναι εὐεργετικὸν δι' αὐτήν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ τὴν εὐθανασίαν ὡς ὑπόθεσιν ὄχι μόνον ξένην πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ ἀντίθετον πρὸς αὐτήν. Εἶναι τῷ ὄντι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἱεροκήρυκες καὶ ἀρχηγοὶ Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, καυχώμενοι διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν προσήλωσίν των, τολμοῦν νὰ ὑποστηρίζουν τὴν εὐθανασίαν ὡς εὐεργετικὴν διὰ τοὺς ἀνθρώπους, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντίκειται πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἁγίων Γραφῶν, τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς μοναδικὴν αὐθεντίαν εἰς τὴν θρησκευτικήν των ζωήν.

«ΕΑΝ ΜΗ ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ»

ΑΙ ΤΡΑΓΙΚΑΙ περιγραφαὶ τῆς καταστρεπτικῆς ἐπιδράσεως εἰς ὅλον τὸν πλανήτην τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἔκρηξις τῆς ὑδρογονικῆς βόμβας ἔγινε θέμα εὐρείας συζητήσεως. Τόσον ἐν Ἀμερικῇ ὅσον καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἠκούσθησαν ἀπὸ πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς κρίσεις κατὰ τῆς ἀποφάσεως πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς. Τὸ ὅτι ὅμως θὰ κατασκευασθῇ εἶναι βέβαιον. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ εἶναι ἡ χρῆσις της. Ἀλλὰ ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν μετανοήσῃ, ἂν δὲν πιστεύσῃ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ εἰρηνικὰ μὲ τοὺς ὁμοίους του καὶ νὰ λύσῃ μὲ εἰρηνικὸν καὶ δίκαιον τρόπον τὰς διαφοράς του, ἡ χρῆσις τῆς καταστρεπτικῆς αὐτῆς βόμβας εἶναι κάτι τὸ βέβαιον, ποὺ πρέπει νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἐννοήσωμεν καλλίτερον τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ καταστραφῶμεν ἐὰν δὲν μετανοήσωμεν. «Ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες ἀπωλεῖσθε». Φαίνεται ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ μᾶς ἀποδειχθῇ ὅτι χωρὶς τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν ἠθικὸν νόμον εἶναι ὄχι μόνον ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ λίαν καταστρεπτικαί. Τὰ ἀποτελέσματα δύο πολέμων ὁμιλοῦν μόνα των. Αἱ ἐκθέσεις τῶν ἐπιστημόνων διὰ τὴν δυνατότητα καταστροφῆς τοῦ πλανήτου μας ἀπὸ τὴν ὑδρογόνον βόμβαν εἶναι μία ἄλλη πρόσφατος μαρτυρία τῆς φορᾶς μας πρὸς καταστρεπτικὴν ἐπινοητικότητα.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ Περιοδικοῦ μας, εἰς τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ δὲν συμπεριλαμβάνονται ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων καὶ διδασκάλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πῶς εἶναι ἑπομένως δυνατὸν νὰ ἐπενεργηθῇ προσπάθεια ἀπὸ μέρους των πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν; Πῶς θὰ ἐγγράψῃ κανεὶς ἄλλον εἰς περιοδικὸν τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος δὲν λαμβάνει μήτε διαβάζει; Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι εἶναι καθῆκον ἱερὸν τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας διότι μόνον κατʼ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐνδιαφερθοῦν εἰς τὴν ἐγγραφὴν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ θὰ δείξουν ὅτι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον τοῦ μοναδικοῦ τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας ἐν Ἀμερικῇ, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ὁ Κίνδυνος τοῦ Παρασυρμοῦ

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Σὺ Κύριε εἰς τὴν ἀρχὴν ἐθεμελίωσες τὴν γῆν. Εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν καὶ σὺ θὰ παραμείνῃς. Θὰ παληώνουν σὰν τὰ ροῦχα. Θὰ τοὺς γυρίσῃς σὰν τὸ φόρεμα καὶ θὰ ἀλλάξουν. Ἀλλὰ σὺ θὰ εἶσαι ὁ ἴδιος. Τὰ ἔτη σου εἶν' ἀτελείωτα. Καὶ σὲ ποιὸν ἄγγελον εἶπε ποτέ: «Κάθε ἐκ δεξιῶν μου ὡς που νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου σκαμνὶ στὰ πόδια σου;» Δὲν εἶν' ὅλοι οἱ ἄγγελοι πνεύματα ὑπηρεσίας ποὺ ἀποστέλλονται νὰ βοηθήσουν ὅσους πρόκειται νὰ κληρονομήσουν τὴν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο καὶ πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέξωμεν περισσότερον ἐκεῖνα ποὺ ἠκούσαμεν διὰ νὰ μὴ ξεπέσωμεν. Διότι ἐὰν ὁ λόγος ποὺ διὰ τῶν Ἀγγέλων ἐλαλήθη ἦτο ἀληθινὸς καὶ ἐὰν κάθε παράβασις καὶ παρακοὴ εἶχε ἀποτέλεσμα δικαίαν τιμωρίαν τότε πῶς ἡμεῖς θὰ ξεφύγωμεν παραμελοῦντες τέτοιαν σωτηρίαν; Εἶναι αὐτὴ ποὺ ἀρχικῶς ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου. Αὐτὴ ποὺ σᾶς τὴν ἐβεβαίωσαν ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἤκουσαν.

(Παράφρασις Ἐπιστολῆς πρὸς Ἑβραίους, κεφ. 1, 10-14, 2, 1-3. Δευτέρα Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).

Ἡ περικοπὴ ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν εἶναι δεῖγμα χριστιανικῆς ἀπολογητικῆς. Οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἐπιστολῆς εἶναι Ἑβραῖοι ποὺ ἠσπάσθησαν τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν. Ὁ Ἀπόστολος ἐπληροφορήθη ὅτι μερικοὶ ἤρχισαν νὰ ἀμφιβάλλουν διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς νέας θρησκείας των. Διὰ τοῦτο καὶ μεταφέρει τὴν σκέψιν των εἰς τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τὰ ὁποῖα μποροῦσαν κάλλιστα νὰ φωτισθοῦν καὶ νὰ εὕρουν ἐπιχειρήματα ἀποδεικτικὰ τῆς ἀληθείας τῆς νέας Θρησκείας. Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ διαφωτισθοῦν ἦτο τὸ ζήτημα τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ καλεῖ τὴν προσοχήν των εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίζοντο ὡς ἀναφερόμενα εἰς τὸν Μεσσίαν.

Τί ἦσαν οἱ Προφῆται; Ὑπηρέται τῆς Βουλῆς τοῦ Θεοῦ. Καὶ τί ἔκαμαν; Ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸν κόσμον στοιχειώδη ἐνδείγματα τῆς Θείας Βουλῆς. Καὶ οἱ Ἄγγελοι τί εἶναι; Πνεύματα ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὴν Βουλὴν τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀποστέλλονται νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν ἐκείνους ποὺ ἀγωνίζονται νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν των, ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὸν πονηρόν. Ἀλλ' Αὐτὸς περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦν αἱ Γραφαὶ δὲν εἶναι μήτε προφήτης μήτε ἄγγελος. Εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον διετάχθησαν οἱ Ἄγγελοι νὰ προσκυνήσουν. Ὁ Θεὸς δὲν εἶπε σὲ κανένα ἄγγελον «εἶσαι υἱός μου». Διότι τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἔκαμε. Μόνον σὲ ἐκεῖνον ποὺ ἐγέννησε ἀπὸ τὴν οὐσίαν του εἶπε: «Εἶσαι υἱός μου καὶ εἶμαι πατέρας σου. Κάθου εἰς τὰ δεξιά μου».

Ἡ μυστηριώδης αὐτὴ ὕπαρξις, ποὺ προσκυνοῦν οἱ ἄγγελοι, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ περιγράφουν οἱ Ψαλμοὶ ὡς θεμελιωτὴν τῆς γῆς, ὡς κατασκευαστὴν τῶν οὐρανῶν. Ἀλλ' οἱ μὲν οὐρανοὶ θὰ ἐκλείψουν. Αὐτὸς ὅμως θὰ παραμένῃ. Ὅλα θὰ ἀλλάζουν. Ἀλλ' Αὐτοῦ ἡ διάρκεια θὰ ἐπεκτείνεται ἀτελεύτητος. Εἶναι ἐκεῖνος ποὺ περιγράφει ὁ Ἡσαΐας ὡς σοφίαν καὶ σύνεσιν, ὡς γνῶσιν καὶ δύναμιν.

Ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι τῶν Προφητῶν εἶναι παλαιαί. Οἱ Χριστιανοὶ ἔχουν νέας πληροφορίας περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἔχουν αὐτοὺς τούτους τοὺς λόγους Του. Ἔχουν τὴν περιγραφὴν τῆς ζωῆς Του καὶ τῶν θαυμάτων Του. Ἔχουν τὴν διαβεβαίωσιν τῆς αἰωνίας παρουσίας Του. Ἔχουν τὰς μαρτυρίας ἐκείνων ποὺ ἔζησαν μαζύ Του καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας. Ποῖον εἶναι ἑπομένως τὸ καθῆκόν των;

Οἱ Χριστιανοὶ τοὺς ὁποίους ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος Παῦλος εἶχαν γίνει θῦμα παρασυρμοῦ. Γνωρίζουν ὅτι ἀποτέλεσμα τῆς παραβάσεως τῆς βουλῆς Θεοῦ ποὺ προσεκόμισαν Προφῆται καὶ Ἄγγελοι ἦτο ἡ τιμωρία. Ἡ περιφρόνησις Ἐκείνου, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς σωτηρίας Του, δὲν θὰ ἐπισπάσῃ ἀνάλογον τιμωρίαν; Διὰ τοῦτο καὶ συνιστᾷ ὁ Ἀπόστολος προσοχὴν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὥστε νὰ μὴ γίνωνται θύματα παρασυρμοῦ, νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Ὅ,τι συνέβη τότε, συνέβη καὶ χθές, συμβαίνει καὶ σήμερον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἀποστολικὴ ὑπόδειξις ἰσχύει διὰ κάθε ἐποχήν. «Ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ». Ἐκεῖνος ποὺ νομίζει πὼς στέκεται ἂς προσέξῃ μὴ πέσῃ».

Ὁ παρασυρμὸς καὶ ἡ ἀπομάκρυνσίς μας ἀπὸ τὸν Σωτῆρα μας δὲν εἶναι ἀπότομος. Εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς καταστάσεως ποὺ ἐγέννησαν μέσα μας διάφοροι αἰτίαι. Τὸ περιβάλλον, ἡ κοινὴ γνώμη, βιβλία ἀσεβοῦς περιεχομένου, πολλάκις συνετέλεσαν ὥστε πολλοὶ νὰ ἀφήσωμεν τὸ χέρι τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀφεθοῦμεν μόνοι καὶ ἀπροστάτευτοι εἰς τὴν ζωὴν καὶ νὰ παρασυρθῶμεν εἰς πράξεις ποὺ προσβάλλουν ὄχι μόνον τὸν χριστιανισμὸν ἀλλὰ καὶ τὸν ἀνθρωπισμόν μας.

Ἡ λεγομένη κοινὴ γνώμη δὲν εἶναι κοινή. Τὴν παρουσιάζουν ὡς κοινὴν ὡρισμένοι τύποι ποὺ νομίζουν ὅτι πρέπει νὰ συμμορφώνουν τὴν ζωήν των πρὸς κάθε τι ποὺ παρουσιάζεται ὡς νέον. Πρὸς τὰς ἰδέας ποὺ ἀντιτίθενται πρὸς τὰ καθιερωμένα. Ποὺ συμφωνοῦν μὲ τὰς ἀντιλήψεις ἐκείνων ποὺ διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ὑπέταξαν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὰς κλίσεις τοῦ κατωτέρου ἐγὼ καὶ ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τὴν πνευματικότητα καὶ τὴν ἠθικήν, ποὺ τροφοδοτεῖ ἡ πίστις πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Τέτοιοι τύποι παρουσιάζονται συχνά. Τοὺς εὑρίσκομεν εἰς τὰς συναναστροφάς. Τοὺς ἀκούομεν εἰς τὰς συζητήσεις. Βεβαίως ἐπαναλαμβάνουν πεπαλαιωμένας θεωρίας. Ἀλλὰ τὸ κέντρον τῆς σοφίας των

εὑρίσκεται εἰς τὴν ἄρνησιν τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, εἰς τὴν περιφρόνησιν τῆς εὐσεβείας, εἰς τὴν εἰρωνείαν τῆς ἠθικῆς, εἰς τὸν διασυρμὸν τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως εἶναι θύματα. Ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ψυχῆς των ἄλλοι ποὺ εὗρον εἰς τὴν ἀπιστίαν τέρψιν καὶ εἰς τὴν ἀνηθικότητα ἔκστασιν ἱκανοποιοῦσαν τὸ ἐν αὐτοῖς κτῆνος. Δὲν παρουσιάζουν ὅμως τὴν κοινὴν γνώμην. Ἀλλὰ τὴν γνώμην τῶν ὀλίγων ποὺ θέλουν νὰ καλύψουν τὴν γυμνότητά των θεωροῦντες τὰς ἰδέας των καὶ τὰς πράξεις των κοινὸν κτῆμα. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀποδοκιμάζει τὴν ἀνηθικότητα. Καταδικάζει τὴν ἀκολασίαν. Βλέπει ὅτι δὲν ἔχει συμφέρον νὰ προσκολληθῇ εἰς τὸ ἅρμα τῆς ἀπιστίας. Γνωρίζει πολὺ καλὰ τὰ ἀποτελέσματά της.

Αἱ τραγῳδίαι τοῦ πολέμου δὲν εἶναι ἀποτελέσματα καλωσύνης καὶ ἠθικῆς καὶ πίστεως εἰς τὸν Θεόν. Ποῖοι τὰς δημιουργοῦν; Ἐκεῖνοι ποὺ χωρίζουν τὸν ἑαυτόν των ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἀνακηρύσσουν τὸν ἑαυτόν των μέτρον ἠθικῆς καὶ θεότητα ἐπὶ τῆς Γῆς. Ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην νὰ συμφωνῇ πάντοτε μὲ τοὺς σκοπούς των. Ἐκεῖνοι ποὺ ἀποκηρύσσουν τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐλάβειαν ὡς ἀναξίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατάλληλον μέσον διὰ χαρακτῆρας ἀσθενεῖς καὶ κατωτέρους.

Ἡ κοινὴ γνώμη καταδικάζει τὸν πόλεμον καὶ ἐκείνους ποὺ τὸν προετοιμάζουν. Ἀδιάφορον ἂν παρασύρεται εἰς αὐτόν. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις σχετικὰς μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν θρησκείαν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἀποδοκιμάζει τὴν κατὰ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θρησκείας πολεμικήν. Ἀδιάφορον ἂν πολλοὶ παρασύρωνται καὶ προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὴν κοινὴν γνώμην συμφωνοῦσαν μὲ τὸν παρασυρμόν των.

Τὸ καθῆκον τῶν Χριστιανῶν ἔγκειται ἀκριβῶς εἰς τοῦτο, ὅτι πρέπει νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην μὲ τὴν ζωντανήν μας πίστιν καὶ μὲ τὴν ἠθικὴν ζωήν μας.

Πολλάκις λέγομεν. Τὸ περιβάλλον μᾶς ἀναγκάζει νὰ κάνωμε ὑποχωρήσεις. Μάλιστα! Καὶ ἡ ὑποχώρησις ἔχει τὴν θέσιν της εἰς τὴν ζωήν μας διότι πολλάκις ἐξασφαλίζει τὴν ἡσυχίαν καὶ συντελεῖ εἰς εἰρηνικὴν διευθέτησιν πολλῶν ἀνωμαλιῶν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ ὑποχώρησις νὰ ἐφαρμόζεται παντοῦ. Εἰς τὰ ζητήματα τῆς πίστεως ἡ ὑποχώρησις δὲν ἔχει θέσιν. Διότι τότε μετατρέπεται εἰς κλονισμὸν ποὺ καταλήγει εἰς τὴν ἄρνησιν καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τὸν Χριστόν.

Ἴσως κάτι παρόμοιον ἔπαθαν οἱ ἀναγνῶσται τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς. Ἄρχισαν νὰ κάνουν ὑποχωρήσεις εἰς ζητήματα πίστεως. Ἡ ὑποχώρησις γίνεται ἀπογοήτευσις ἡ ὁποία ἐξασθενεῖ

Ὅσοι μελετοῦν τὸ Περιοδικόν μας καὶ ὠφελοῦνται ἀπὸ αὐτό ἂς ἐργασθοῦν νὰ ἐγγράψουν συνδρομητάς εἰς αὐτό.

τὴν πίστιν καὶ ἀπομακρύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ἡ ἀπομάκρυνσις πάλιν ἔχει ἀποτέλεσμα. Ὁ Χριστὸς ἀντικαθίσταται ἀπὸ κάποιον ἄλλον. Κανεὶς ἀντικαταστάτης Του εἶναι φίλος τοῦ Χριστοῦ. Ὅλοι ὅσοι ἠθέλησαν νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν ἦσαν ἐναντίον Του. Διὰ τοῦτο ὅταν ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὸν Χριστὸν στρεφόμεθα ἐναντίον Του. Τὸ εἶπεν ἄλλως τε ὁ Ἴδιος: «Ἐκεῖνος ποὺ δὲν εἶναι μαζύ μου εἶναι ἐναντίον μου». Τί ἔπαθαν οἱ Γερμανοί; Ἀντικατέστησαν τὸν Χριστὸν μὲ τὸν Χίτλερ καὶ ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἰταλοὶ ἀντικατέστησαν τὸν Χριστὸν μὲ τὸν Μουσσολίνι καὶ ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ρῶσσοι καὶ οἱ κομμουνισταὶ καὶ οἱ ἄθεοι ἀντικατέστησαν τὸν Χριστὸν μὲ τὸν Μὰρξ καὶ τὸν Λένιν καὶ τὸ προλεταριᾶτον καὶ τὰς θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ καὶ ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἀσταθεῖς περὶ τὴν πίστιν ἐξισώνουν τὸν Χριστὸν μὲ τὸν Βούδαν καὶ τὸν Κομφούκιον καὶ τὸν Μωάμεθ. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι οτι στρέφονται ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ.

Μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι ἀναντικατάστατος. Ὅλα ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Παρασύρουν ὅμως δυστυχῶς πολλούς. Διὰ τοῦτο οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ προσέχωμεν. Ἔχομεν σπουδαίαν θέσιν μέσα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Εἴμεθα μέλη τοῦ Σώματός Του. Ἐὰν ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦτο, ποὺ λέγεται καὶ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ξεπέφτομεν. Ὁ Ἀπόστολος διὰ νὰ φυλάξῃ τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τὸν παρασυρμὸν χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν «παραρρυῶμεν» ποὺ ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ. Σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε· προσέχετε νὰ μὴ σᾶς πάρῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀπιστίας. Τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ κατευθύνεται πάντοτε πρὸς τὰ κάτω. Οὐδέποτε πρὸς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ παρασυρμὸς εἶναι πάντοτε ἐκπεσμὸς πρὸς τὰ κατώτερα ποὺ φέρει μαζύ του τὴν τιμωρίαν.

Ἡ ἐποχή μας, ὅπως καὶ κάθε ἐποχή, εἶναι γεμάτη ἀπὸ παγίδες, ποὺ συντελοῦν εἰς τὸν παρασυρμόν μας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιβάλλεται ἀπὸ μέρους μας προσπάθεια διὰ νὰ παραμείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ νὰ πραγματώσωμεν τὴν θέλησιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ἑαυτόν μας, θέλησιν ποὺ ἔχει περιεχόμενον τὴν σωτηρίαν μας. Τὴν προσοχήν μας ταύτην θὰ καταστήσῃ περισσότερον ἐντατικὴν καὶ ἰσχυρὰν ἡ θερμὴ καὶ τακτικὴ προσευχή μας. Αὐτὴ ἀνανεώνει τὰς σχέσεις μας μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἀναπτερώνει τὰς ἐλπίδας μας καὶ ἐνδυναμώνει τὴν πίστιν μας. Διὰ νὰ μὴ «παραρρυῶμεν», διὰ νὰ μὴ παρασυρθῶμεν, ἂς προσέχωμεν, ἀλλὰ καὶ ἂς προσευχώμεθα μὲ πίστιν θερμὴν καὶ μὲ ἀγάπην τελείαν. Ὁ δὲ Κύριος ἂς μᾶς στηρίζῃ. Γένοιτο.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ Η. Η. SCHLACHT

(Καταχωροῦμεν τὸ ἄρθρον τοῦ γνωστοῦ φιλέλληνος Δημοσιογράφου κ. Η. Η. Schlacht χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας. Ἀνεγνώσθη ὑπὸ χιλιάδων Ἀμερικανῶν διότι ἐδημοσιεύθη εἰς ἑπτακοσίας περίπου ἐφημερίδας τοῦ συνδικάτου Hearst. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐν τῇ ἑλληνικῇ μεταφράσει του ἐδημοσίευσεν ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ»).

Εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες ἀθῶα Ἑλληνόπουλα κρατοῦνται αἰχμάλωτα ὄπισθεν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. Εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες ἀσθενικὲς Ἑλληνικὲς μητέρες κλαίουν διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν παιδιῶν των.

Παρ' ὅλας τὰς ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς δορυφόρους κομμουνιστάς, οὔτε ἕνα παιδάκι δὲν ἐπεστράφη.

Οἱ κομμουνισταὶ καταφώρως ἠγνόησαν τὰς δύο ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, αἱ ὁποῖαι ἐζήτουν τὸν ἄμεσον ἐπαναπατρισμὸν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Οἱ κομμουνισταὶ περιφρονοῦν τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν. Ἀπαρνοῦνται τὴν ἐξουσίαν τῶν Η. Ε. Παραγνωρίζουν κάθε ἠθικὴν ἀρχὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συνεδριάζει ἤδη ἐν Γενεύῃ. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ ἐπὶ τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ στίγμα τοῦτο. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν δουλείαν. Θὰ προσπαθήσῃ νὰ τερματίσῃ τὸ ἔγκλημα τοῦτο κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ διὰ τῆς βίας κατακράτησις τῶν Ἑλληνοπαίδων τούτων ἔχει ἐξεγείρει τὴν πικρὰν ἀγανάκτησιν τῶν λαῶν ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Διότι αὕτη παραβιάζει κάθε αἴσθημα ἀγάπης. Διότι αὕτη εἶναι ἰσοδύναμος μὲ τὸ ἀπαίσιον ἔγκλημα τῆς γενοκτονίας.

Τὰ τέρατα τῆς Μόσχας ἔχουν ἀρχίσει ἕνα νέου εἴδους πόλεμον. Προτίθενται νὰ ἐκγυμνάσουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἰς τὰ ἀπάνθρωπα δόγματα τοῦ κομμουνισμοῦ. Προτίθενται νὰ ἐκγυμνάσουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ὡς μίαν Πέμπτην Φάλαγγα ἐν Ἑλλάδι. Προτίθενται νὰ ἐκγυμνάσουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ μὲ ἕνα μῖσος.

Ἐναντίον τοῦ Θεοῦ των.

Ἐναντίον τῆς θρησκείας των.

Ἐναντίον τῆς χώρας των.

Οἱ ἐρυθροὶ ἑωσφόροι οὐδέποτε θὰ κατορθώσουν νὰ προσηλυτίσουν τὰ Ἑλληνόπουλα εἰς τὴν διαβολικήν των ἰδεολογίαν.

Αἱ μητέρες τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξαν πάντοτε πισταὶ εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Ναζωραίου καὶ εἰς τὴν πίστιν τῆς ὑπερηφάνου φυλῆς των.

Ἐνανούρισαν τὰ μωρά των διὰ νὰ κοιμηθοῦν, μὲ τὸν ρυθμὸν τῶν πατριωτικῶν ἀσμάτων. Διηγήθησαν εἰς τὰ παιδιά των τὰς ἱστορίας τῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος. Ἐδίδαξαν τὰ παιδιά των νὰ ὑπερασπίσουν μὲ τὴν ζωήν των τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πατρίδα των.

Ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξε πάντοτε ἡ κιβωτὸς τοῦ Ἔθνους.

Ὑπήρξαμεν μάρτυρες τοῦ τελικοῦ ἡλιοβασιλεύματος ἀθέων πλασμάτων, ὡς ὁ Χίτλερ, ὁ Μουσσολίνι καὶ οἱ αἱμοδιψεῖς ἀκόλουθοί των. Θὰ παραστῶμεν μάρτυρες, σὺν Θεῷ, τοῦ τελικοῦ ἡλιοβασιλεύματος τοῦ Στάλιν καὶ τῶν τυραννικῶν ἀκολούθων του.

Ὅταν ἕνα ἔθνος σὰν τὴν Ἑλλάδα παραμένη πιστὸν εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος, δὲν ὑπάρχει τελειωτικὸν ἡλιοβασίλευμα διὰ τὸν λαόν της.

«Ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς ὀφείλουν ἕνα αἰώνιον χρέος εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦ Χέρστ διὰ τὴν σταυροφορίαν των, ὅπως ἀπελευθερωθοῦν τὰ 28,000 Ἑλληνόπαιδα ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἀδικίαν», ἐδήλωσεν ὁ πρώην Γερουσιαστὴς Φέλπς Φέλπς, Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀπαχθέντων Ἑλληνοπαίδων.

Ἂς ἀναλάβῃ ἡ Ἀμερικὴ τὴν ἀρχηγίαν. Ἂς προσέξῃ ἡ Ἀμερικὴ τὴν ἔκκλησιν τῶν μητέρων τῆς Ἑλλάδος. Ἂς βοηθήσῃ ἡ Ἀμερική, ὅπως ἐπιστραφοῦν τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἰς τὰς μητέρας των.

Δὲν θὰ—Δὲν πρέπει νὰ—τὰ ἐγκαταλείψωμεν.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ $4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ Ἱερολογία τοῦ Γάμου καὶ οἱ Συμβολισμοὶ Αὐτοῦ

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΒΑΡΑΚΛΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ περὶ μὲν «τοῦ κοινοῦ ποτηρίου» ἀρκετὰ διελάβομεν ὡς καὶ τοῦ ταυτοχρόνως ψαλλομένου στίχου, εἰς ὃν καὶ περαιτέρω πρὸς ἐκτενεστέραν διασάφησιν θὰ ἐπανέλθωμεν· ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν συνήθειαν τοῦ προσφέρειν τὸ κοινὸν ποτήριον εἰς τὸν νυμφαγωγὸν ἀποφαινόμεθα ὅτι καὶ αὕτη εἶναι σεβαστὴ ἐκ παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ λογική, διότι καθ' ἡμᾶς φέρ' εἰπεῖν ἔχει διδακτικὸν χαρακτῆρα διὰ τὸν παράνυμφον καὶ μάλιστα ἂν οὗτος τυγχάνῃ νὰ εἶναι ἔγγαμος. Τὸ πρὸς αὐτὸν προσφερόμενον «κοινὸν ποτήριον» εἶναι οὕτως εἰπεῖν ἀναμνηστικὸν ὑπομιμνῆσκον εἰς αὐτὸν τὴν ἀμοιβαιότητα τῆς διαρκοῦς καὶ ἀνεξαντλήτου ἀγάπης, ἣν δέον νὰ ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο συμβουλεύει τὸ κοινὸν ποτήριον· ἐὰν δὲ εἶναι ἄγαμος τὸ προσφερόμενον εἶναι ἐπαγωγὸν καὶ ἐλπιδοφόρον πρὸς ἐξεύρεσιν ἑνὸς καλοῦ συντρόφου τῆς ζωῆς του καὶ ἀγαθοῦ βοηθοῦ ἐν πᾶσιν.

Εἴπομεν εἰς τὸν πρόλογον τῆς δημοσιευομένης ταύτης πραγματείας ὅτι πολλὰ ἔθιμα παρελάβομεν ἐκ τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν κλασσικοῦ θησαυροῦ ὡς καὶ ἐκ τῆς Συναγωγῆς τῶν Ἑβραίων· ἐξ ἀφορμῆς δὲ ἐρεύνης περὶ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου ἔτι ἐνισχύομεν τὴν ἐπιχειρηματολογίαν ἡμῶν ἐκ τοῦ κατωτέρου περιστατικοῦ.

Ἐσχάτως ὅλως συμπτωματικῶς παρευρέθην ὅλως ἄγνωστος εἴς τινα Συναγωγήν, ἐν ᾗ ἐτελεῖτο γάμος· ἐνδιαφερόντως παρηκολούθησα τὴν ἱερολογίαν τῆς τελετῆς ταύτης καὶ μεταξὺ ἄλλων εἶδον τὸ προσφερόμενον «κοινὸν ποτήριον», ὅπερ ἀφοῦ ἔπιεν ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη, οὗτος μετὰ τὴν πόσιν τούτου θραύει τὸ ποτήριον εἰς πάμπολλα τεμάχια. Παρὰ τοῦ Ραββίνου ἐρωτηθέντος περὶ τῆς σημασίας τοῦ ποτηρίου ἔλαβον γραπτῶς τὴν κάτωθι σχεδὸν παρεμφερῆ ἑρμηνείαν πρὸς τὴν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἣν καταχωροῦμεν ὡς καὶ τῆς θραύσεως αὐτοῦ.

«Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη πίνουν ἀπὸ τὸ ἴδιον ποτήριον σημαίνει ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των κάθε τι εἴτε πνευματικὸν εἴτε ὑλικὸν εἶναι, θὰ τὸ συμμερίζωνται μεταξύ των.»

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον θραύεται τὸ ποτήριον μετὰ τὴν πόσιν αὐτοῦ σημαίνει ὅτι ὁ δεσμὸς τῶν νεονύμφων θὰ διατηρηθῇ ἐπὶ τόσον χρονικὸν διάστημα, ὅσον θὰ ἀπαιτηθῇ νὰ συγκολληθοῦν τὰ τεμάχια τοῦ θραυσθέντος ποτηρίου καὶ ἀποτελέσουν πάλιν τὸ ποτήριον, ὡς τοῦτο ἦτο πρὶν ἢ θραυσθῇ, δηλ. ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Ἄρα διὰ τῆς ψυχολογικῆς ταύτης συμμετοχῆς τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν πικρῶν τῆς ζωῆς ἀμφοτέρων τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης καὶ τῆς καθ' ὑποχρέωσιν ἐν ἀπολύτῳ ἀγάπῃ συζυγικῆς συμβιώσεως αὐτῶν εὐοδοῦται ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς τοῦ γάμου ἤτοι ἡ διαιώνισις τοῦ εἴδους, ἡ ἐν ἁρμονίᾳ οἰκογενειακὴ ζωή, ἡ κατὰ Χριστὸν πολιτεία, ἡ χρηστοήθης τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνατροφὴ καὶ διαπαιδαγώγησις καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ σωτηρία αὐτῶν. Ὅθεν καὶ τὰ διὰ τοῦ «κοινοῦ ποτηρίου» ἐπιδιωκόμενα μέσα ἔχουσιν ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν προαγωγὴν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Κατὰ ταῦτα ἀφοῦ καὶ διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν διδακτικῶν συμβολισμῶν «τοῦ κοινοῦ ποτηρίου» ἐπιτυγχάνεται ἡ προαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ σωτηρία αὐτοῦ σὺν τοῖς λοιποῖς μυστηρίοις τῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ἀνάρμοστον καὶ ἄσκοπον νὰ ψάλληται καταλλήλως καὶ ὁ προρρηθεὶς στίχος ὡς προσήκει τῇ περιστάσει, κατὰ τὴν χαρμόσυνον καὶ μεγαλοπρεπῆ τελετὴν τοῦ γάμου παρὰ καλλιφώνου καὶ μουσικοῦ ἱερέως ἢ δοκίμου ἢ ψάλτου ἢ καλῶς κατηρτισμένης χορῳδίας καὶ ἀπὸ καλαισθητικῆς ἀπόψεως συμβάλλεται κατὰ πολὺ ὁ ψαλλόμενος στίχος ἢ ἡ μεσολαβοῦσα ἀδικαιολόγητος καὶ ἄκαρπος σιγή, ὡς πολλάκις παρετηρήσαμεν, ὅταν δὲν ψάλληται ὁ οἰκεῖος καὶ προσφυὴς ἐκεῖνος στίχος, καθ' ὃν χρόνον προσφέρεται εἰς τοὺς νεονύμφους τὸ κοινὸν ποτήριον.

Παρὰ τὰς δεδομένας ὑφ' ἡμῶν ταύτας παρατηρήσεις καὶ ἑρμηνείας, τὸ γεγονὸς εἶναι τοῦτο, ὅτι ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία ὅσον ἡ τοῦ Βυζαντίου τόσον καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων, Κύπρου, Ἑλλάδος, Ρωσσίας κ.λ.π., ἐσεβάσθησαν τὴν διάταξιν ταύτην περὶ γάμου, ὡς εὕρηται αὕτη ἀπὸ αἰώνων πολλῶν εἰς τὰ εὐχολόγια καὶ τὰ τυπικὰ αὐτῶν. Κατὰ ταῦτα καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα ταύτην καὶ μάλιστα οἱ βιοῦντες ἐν τῇ ξένῃ εἴτε ὡς κληρικοὶ εἴτε ὡς λαϊκοί.

Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος οἱ ἱερεῖς σὺν τῷ οἴνῳ τοῦ κοινοῦ ποτηρίου προσφέρουν τρὶς ἐναλλὰξ εἰς τοὺς νεονύμφους καὶ τεμάχιον ἄρτου βεβαμμένου ἐν τῷ οἴνῳ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ τιμίου ἄρτου.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ προσφέρειν σὺν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ καὶ τεμάχιον ἄρτου διετηρήθη καὶ ἐν Ρωσσίᾳ, ὅπερ ἠκολούθουν καὶ ἱερεῖς εἰς τὰς ἐκεῖ τότε ἀκμαζούσας κοινότητας· εἶμαι δὲ βέβαιος καὶ μέχρι σήμερον θὰ διατηροῦνται τὰ ἔθιμα καὶ γενικῶς αἱ παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ὑπὸ τοῦ ἐπαράτου ὑλιστικοῦ συστήματος τοῦ κομμουνισμοῦ ἀνόθευτοι, μὲ ἀναλόγους τοπικὰς προσθήκας καὶ μάλιστα τηρουμένας ἐν ἀπαραμίλλῳ τάξει καὶ ὁμοιοφωνίᾳ ἄνευ παραλλαγῶν καὶ ἀφαιρέσεων ἐν ταῖς ἐκδηλώσεσιν αὐτῶν.

Τὰς γνώμας μου ταύτας, ἐπιρρωνύω ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔζησα τὴν ρωσσικὴν ζωὴν ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς ἱεροδιάκονος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς κοινότησι τοῦ Ροτσοβίου καὶ

τῆς Ὀδησσοῦ, ἔνθα ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐμελέτησα τὴν ἐπικρατοῦσαν περὶ τὰ τοιαῦτα ἁρμονίαν καὶ αὐστηρὰν ὁμοιομορφίαν ὅσον εἰς τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ κέντρα τῆς ἀχανοῦς ταύτης χώρας, τόσον καὶ εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα χωρία ἀνὰ τὰς ἐκτεταμένας στέπας αὐτῆς.

Ἀναμφιβόλως ὁ σεβασμὸς οὗτος πρὸς διατήρησιν τῶν παραδόσεων καὶ τῶν λειτουργικῶν τῆς Ἐκκλησίας βιβλίων θὰ ἐνισχύθη ἐκ φρονηματισμοῦ λόγῳ τῶν ταραχωδεστάτων ἐκκλησιαστικῶν διακυμάνσεων, ὡς αὗται συνέβησαν ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Νίκωνος. Ἐντεῦθεν πάσης τυχὸν ἐκκλησιαστικῆς διαρρυθμίσεως ἐπιλαμβάνεται τὸ Κονσιστόριουμ, ἢ ἡ τοπικὴ ἢ ἐπαρχιακὴ σύνοδος ἢ καὶ ἡ καθόλου Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας χάριν τῆς εἰρήνης τῆς χώρας ταύτης καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ζωῆς αὐτῆς καὶ ὁμοιομορφίας.

Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ κατὰ καιροὺς παρ' ἡμῖν εὐσυνείδητοι καὶ μελετημένοι τῶν λειτουργικῆς καὶ διοικητικῆς φύσεως ζητημάτων, τὰς πρὸς διόρθωσιν ἐνδείξεις αὐτῶν κατ' ἀποχρῶντας λόγους, δέον νὰ ὑποβάλλωσιν ταύτας πρωτίστως πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς συζήτησιν καὶ ἔγκρισιν. Αἱ μονομερεῖς κατ' ἄτομον διορθώσεις καὶ προσθαφαιρέσεις κατὰ τὸ δοκοῦν εἰς τὰ ἤδη ἐγκεκριμένα βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δημιουργοῦν μᾶλλον ἀνωμαλίας καὶ ἀνομοιομορφίας πρὸς σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν μας ἢ βελτίωσιν τῶν καλῶς κειμένων ἢ καὶ ἐσφαλμένως τηρουμένων ἢ καὶ κακῶς κειμένων.

Ἄρα, ἄν, λέγω, εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ρωσσικήν, ὡς χθὲς ἔτι παρετηρεῖτο, ἴσως καὶ παρατηρεῖται μέχρι τοῦδε καὶ παρὰ τὸν κλυδωνισμὸν αὐτῆς, πνεῦμα μεθοδικότητος καὶ συντηρητικότητος ἐν τῇ ἐσωτερικῇ αὐτῆς ζωῇ κατὰ μείζονα λόγον ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Μητέρα ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν νὰ διαφυλάττῃ ἀπειράκτους τὰς παραδόσεις αὐτῆς καὶ τὰ λειτουργικὰ αὐτῆς βιβλία ἀπαραχάρακτα, καὶ τοὺς συμβολισμούς της ἀδιασείστους, πρὸ τῶν ὁποίων οἱ τῶν ξένων δογμάτων ὀπαδοὶ ἀποκαλύπτονται καὶ ἐν ταὐτῷ νὰ συγχρονίζεται, ὅσον ἔνεστι, μηδαμῶς ἀποσχοινιζομένη τῶν δογμάτων καὶ τῶν παραδόσεων αὐτῆς θεσμῶν καὶ πράξεων.

Ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἕνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. Ὅλοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἱδρυμάτων.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἀπὸ Ὅσα Γράφονται

Αἱ «Ἀκτῖνες», τὸ γνωστὸν Ἀθηναϊκὸν Περιοδικὸν τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ἐπιστημόνων, εἰς τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἀφιέρωσε εὐγενεῖς σκέψεις σχετικῶς πρὸς τὰς ἀπαρχὰς τῆς ποιμαντορικῆς δράσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Μιχαήλ. Καταχωροῦμεν ἐκ τῶν «Ἀκτίνων» τὰς γραμμὰς ταύτας χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Περιοδικοῦ μας.

«Ἀπὸ πολλὰς πηγὰς ἔχομεν δείγματα ποὺ μαρτυροῦν τοῦτο τὸ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον. Ὅτι ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. κ. Μιχαήλ, ἔχει τεθῇ ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ αὐτόχρημα ἐθνοσωτήριον ἔργον του πράγματι, ὡς χριστιανός, ὡς Ἕλλην ποιμενάρχης, καὶ δικαιώνει τὰς προσδοκίας, ποὺ ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν ἐκλογήν του. Κάθε ὑγιὴς πνευματικὴ προσπάθεια, προερχομένη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γνωρίζει ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς θὰ εὕρῃ τὸν παραστάτην καὶ ἐνισχυτὴν τὸν ὁποῖον χρειάζεται ἡ προσπάθεια αὐτή, διὰ νὰ καρποφορήσῃ μέσα εἰς τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν χρειάζεται νὰ ἀναφέρωμεν τίποτε ἄλλο. Ἀρκεῖ ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν ἔκαμε καὶ κάμνει μὲ τόσον ἀποτελεσματικὸν τρόπον διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῆς ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ παιδομαζώματος.

Αἱ «Ἀκτῖνες» εἶχαν ἐπανειλημμένος τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν νὰ ἐξάρουν τὴν δρᾶσιν τοῦ διαπρεποῦς Ἱεράρχου ὡς Μητροπολίτου Κορινθίας καὶ ὡς Χριστιανοῦ λογίου γενικώτερον, καὶ νὰ χαιρετίσουν τὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατάστασίν του. Χαίρουν λοιπὸν ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τὴν τόσον εὐλογημένην ἀπαρχὴν καὶ εὔχονται μακρὰν καὶ ἐξ ἴσου εὐλογημένην συνέχειαν εἰς διαρκῶς αὐξάνουσαν καρποφορίαν».

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ εὑρισκόμενος εἰς Οὐάσιγκτων, Δ. Κ. προσκληθεὶς παρεκάθησε καὶ ηὐλόγησε τὸ ὑπὸ τῆς Ὑπάτης Στοᾶς τῆς Ἀχέπα διοργανωθὲν δεῖπνον, τὸ ὁποῖον ἐτίμησαν πλεῖστοι ὅσοι Γερουσιασταὶ καὶ Βουλευταὶ τοῦ Κογκρέσσου τῆς Ἀμερικῆς, Διπλωμάται, Κοινοτάρχαι καὶ ἐξέχοντες ὁμογενεῖς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δείπνου ὁ Σεβασμιώτατος παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Β. Τσιμπίδη ὡμίλησεν εἰς ἄπταιστον Ἀγγλικὴν εὐχαριστήσας τὴν ὀργάνωσιν διὰ τὴν πρόσκλησιν. Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη εἰς τὴν μεγάλην βοήθειαν τὴν ὁποίαν προσέφερε καὶ προσφέρει ἡ Ἀμερικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διερμηνεύσας τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Βαθυτάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ζητήματος τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁποίων ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἀμερικῆς.

Τὴν 9ην τρέχοντος ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης ἔφθασεν εἰς τὸ Σικάγον γινόμενος δεκτὸς εἰς τὸν σταθμὸν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σικάγου κ. κ. Γερασίμου, τοῦ κ. Π. Δήμου, Συμβούλου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἄλλων Ὁμογενῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν. Ἀπὸ τὸ Ἐπισκοπικὸν Μέγαρον, ὅπου κατέλυσε κατηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου παρηκολούθησε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας προσκληθεὶς ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησε πρὸς τὴν Ὁμογένειαν Σικάγου ἀπὸ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ τοῦ κ. Μιχαὴλ Χάτζου. Τὴν Παρασκευήν, 10ην τρέχοντος, ἐχοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὅπου ἐκήρυξε καὶ τὸν θεῖον λόγον. Τὴν 11ην Σάββατον ἑσπέρας, ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου συμπαραστούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς πόλεως. Περὶ τὸ τέλος ὡμίλησε πρὸς πυκνὸν Ἐκκλησίασμα. Τὴν Κυριακήν, 12ην τρέχοντος ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πρὸ χιλιάδων προσκυνητῶν οἵτινες καὶ ἠκροάσθησαν μετ' ἀπολύτου προσοχῆς τὸ μεστὸν ἐννοιῶν θεῖον Κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου. Τὴν ἑπομένην ἀπηύθυνε ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ μήνυμα πρὸς τὴν Ὁμογένειαν τοῦ Σικάγου περιγράψας τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Γενετείρας μας. Τὴν Τετάρτην, 15ην τρέχοντος, προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων εἰς τὸν ἐν Μιλγουόκῃ Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τὴν Παρασκευήν, 17ην τρέχοντος, ἀνέγνωσε τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Τὸ Σάββατον ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη εἰς συνεδρίασιν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κόσμου τῶν Μεσοδυτικῶν Πολιτειῶν. Τὴν Κυριακήν, 19ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὁ Ἱερατικὸς Σύνδεσμος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὡμίλησε τόσον ὁ Σεβασμιώτατος ὅσον καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἅγιος Σικάκου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἱερατικοῦ Συνδέσμου καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Κοινοτήτων.

Τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπεσκέφθη εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον Σικάγου ὁ Ἐντιμότατος Γεν. Πρόξενος Σικάγου κ. Καψαμπέλης.

Ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐξετύπωσεν εἰς πολλὰς χιλιάδας τὴν εἰς τὴν δευτέραν σελίδα τοῦ Περιοδικοῦ μας δημοσιευμένην προσευχὴν πρὸς χρῆσιν ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ. Δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐταχυδρομήθη εἰς τὰς Κοινότητας ἡ προσευχὴ αὕτη ἵνα ἀναγινώσκηται καθ' ἑκάστην 12ην μεσημβριανὴν ὥραν εἴτε ἐν Ἐκκλησίᾳ εἴτε εἰς τοὺς οἴκους ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν.

* * *

—Τὴν 12ην Μαρτίου 1950 ὁ Θεοφιλέστ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἀνελθὼν εἰς Πρόβιτενς R. I., ἐτέλεσεν ἀφ' ἑσπέραν Μέγαν Ἑσπερινὸν καὶ ὡμίλησε, τὴν δὲ ἑπομένην ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησε καὶ πάλιν μὲ θέμα «Ἡ αὐτοθυσία τῶν ἀνθρώπων», ἀφοῦ ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν ὡμίλησε πρὸς τὰ παιδιὰ καὶ τὰς διδασκαλίσσας τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἶχε σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, συστήσας θερμῶς ὅπως ἡ Κοινότης ἀποκτήσῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον, ἰδιαιτέραν, εὐρεῖαν αἴθουσαν χάριν ἰδίως τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν τῆς αὐτόσε πολυπληθοῦς ὁμογενοῦς Νεολαίας.

—Τὴν 15ην ἰδ. μ. ἔψαλεν ἰδιαιτέραν προσευχὴν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπὲρ τῶν δι' Ἑλλάδα ἀναχωρούντων ἐκδρομέων τῆς Ὀργανώσεως Ἀχέπα καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Τὴν 16ην ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Νέα Ἑλλὰς» κατευώδωσεν αὐτοὺς συστήσας θερμῶς ὅπως συνεχίσωσιν οὗτοι τὸ προσκύνημά των καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τὴν Κωνσταντινούπολιν.

—Τὴν 17ην ἰδ. μ. ἀνέγνωσε τὴν Δ΄ στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ὡμίλησεν ἐπ' αὐτῶν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

—Τὴν 18ην ἰδ. μ. ἀνελθὼν εἰς Γκλόβερσβιλ Νέας Ὑόρκης ἀνέγνωσεν Μέγαν Ἑσπερινὸν ἐν τῷ αὐτόσε νέῳ Ἱ. Ναΐσκῳ, τὴν δὲ ἑπομένην Δ΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ὡμίλησεν μὲ θέμα: «Πίστις καὶ Προσευχή».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν Ἐπιτροπὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καταρτίζει τὸ πρόγραμμα τῆς Βας Ἀναστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν πλῆθος λαοῦ προσέρχεται εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναόν. Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας ἀνετέθη ἡ διαποίμανσις τῶν Κοινοτήτων τῆς Κεντρώας Εὐρώπης. Ἡ Ἕδρα τοῦ Σεβασμιωτάτου θὰ εἶναι ἡ Βιέννη. Τὴν Κυριακήν, 5ην Μαρτίου, ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῆς Γενούης ὅπου καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Κλήρου, τῶν Κοινοτικῶν παραγόντων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν. Εἰς τὴν Ἕδραν του ὁ Σεβασμιώτατος θὰ εὑρίσκεται τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Εὐρυτάτην δημοσιότητα ἐλαβεν ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μοντρεάλης Τσαρμπονώ, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Κεμπὲκ Ντεσραν-λώ. Καὶ οἱ δύο φαίνεται ὅτι ὑπεστήριξαν τοὺς ἐργάτας τῆς Ἑταιρίας Ἄσβεστον οἱ ὁποῖοι ἀπήργησαν. Εἰς τὸν λόγον του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐτόνισεν ὅτι «ὑπάρχει συνωμοσία προσπαθοῦσα νὰ καταστρέψη τὰς ἐργατικὰς τάξεις, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ καθῆκον εἶναι νὰ ἐπέμβῃ». Καὶ οἱ δύο Ἐπίσκοποι διέταξαν τὴν περιαγωγὴν δίσκων εἰς τοὺς Ναοὺς τῆς δικαιοδοσίας των πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπεργῶν. Καθ' ἃ ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες ἡ Καναδικὴ ἑταιρία Τζὼνς - Μάνβιλλ, κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸ Βατικανὸν ὅτι οἱ ἐργάται προωθήθησαν εἰς τὴν ἀπεργίαν ὑπὸ τῆς στάσεως τῶν δύο Ἐπισκόπων. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Βατικανὸν ἐκοινοποίησεν ὅτι ἐδέχθη τὴν ὑποβολὴν παραιτήσεως ἀπὸ τῶν καθηκόντων των τῶν δύο Ἐπισκόπων διὰ λόγους ὑγείας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἤδη εὑρίσκεται εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας του λαβὼν τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βοσπόρου.

Δι' ἰδικοῦ Παπικοῦ δεκρέτου ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κολλεγίου ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀνὰ τὸν κόσμον ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδουν ἀδείας εἰς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς τῆς δικαιοδοσίας των ἵνα συμμετέχουν εἰς συζητήσεις θρησκευτικὰς καὶ θεολογικὰς μετ' ἀντιπροσώπων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Σκοπὸς τῆς ἀδείας ταύτης εἶναι ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὴν Ρωμαϊκαθολικὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνων ποὺ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν διδασκαλίαν της. Τὴν κίνησιν ταύτην τὸ Δεκρέτον τοῦτο χαρακτηρίζει «εἰρηνικήν». Διὰ τοῦτο καὶ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς νὰ συμπροσεύχωνται μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν ἀναγινώσκοντες τὴν Κυριακὴν προσευχὴν καὶ ἄλλας προσευχὰς ἐκ τοῦ Εὐχολογίου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν Δρ. Χοὺφτ δι' ἀνακοινωθέντος του σχετικοῦ μὲ τὴν ἄδειαν ποὺ παρεχώρησε τὸ Βατικανὸν πρὸς συζήτησιν Θεολογικὴν μετὰ μὴ Καθολικῶν, ἐχαρακτήρισε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὡς ἐπίδρασιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κανταβρυγίας ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος περιέγραψε τὴν χαράν του διὰ τὸ δεκρέτον τοῦτο, δὲν ἀπέκρυψεν ὅμως καὶ τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς τὸν σκοπὸν ποὺ τοῦτο ἐπιδιώκει, τουτέστιν τὴν εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν ἐπιστροφὴν τῶν μὴ Ρωμαιοκαθολικῶν. Πολλοὶ ἐπίσης Προτεστάνται κληρικοὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐξεφράσθησαν ἀπαισιοδόξως διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Βατικανοῦ χαρακτηρίσαντες ταύτην ὡς ἐπιδιώκουσαν ἐπέκτασιν προσηλυτισμοῦ.

NEW YORK
CHURCH SUPPLY inc.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

Μὲ πολλὴν τέχνην ραμμένα καὶ καλῶς ἐφαρμόζοντα Βυζαντινὰ Ἄμφια. Ἔχομεν ἐπίσης ὑφάσματα μὲ τὸν πῆχυν, παντὸς εἴδους γαρνιτοῦρες, καὶ διατηροῦμεν δωρεὰν ὑπηρεσίαν κοπτικῆς, δίδοντες εἰς ὑμᾶς εὐχαρίστως ὑποδείξεις πρὸς κατασκευὴν τῶν Ἀμφίων σας.
Γράψατε διὰ δείγματα καὶ τιμάς.

N. Y. CHURCH SUPPLY inc.
KATHERINE IVANYI, Proprietor
198 BROADWAY NEW YORK, N. Y.
BArclay 7-5964

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ δι' ὅλον τὸ ἔτος εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Ἐτησία $3.00. Δύο ἐτῶν $5.00. Δι' Ἑλλάδα, ἐτησία $3.50. Ἂν ἡ συνδρομή σας λήγει ἐντὸς ὀλίγου, ἀνανεώσατε σήμερον.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἑσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἰ. Ἀκολουθίαι, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἔκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, $3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... $5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, $5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πίναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελὴς Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος $5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικήν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὀκτωήχου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. $3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἤτοι, Ἀραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... $2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. $2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. $2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. $4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. $3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. $2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. $2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα Ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι $2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἔκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εὐρετήρια $3.00. Μὲ δέρμα καὶ εὐρετήρια $4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἁπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, $2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. $3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς Ἀμερικῆς, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μὲ 42 πολυχρώμους εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικήν, μὲ λεξιλογια, ποιήματα καὶ 70 ὡραιοτάτας εἰκόνας. Τιμᾶται $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβούδη. Τὸ μόνον ἐγκριθέν. Δ' ἔκδοσις. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. $1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωΐδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμένα ἀπὸ τὴν ζωήν. Ὕφος ἁπλοῦν. Σελ. 160. $1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχάς, κλπ. $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωΐδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὡραίας εἰκόνας $1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωΐδου. Ἔκδοσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας..... $1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἕλλην. σχολείων. $1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωΐδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εὔκολα μαθήματα. $1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. $1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωΐδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. $1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.OD. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers 293 SEVENTH AVE. NEW YORK 1, N. Y.